

Χειροτονία πρεσβυτέρου στον Ι.Ν. Αγίου Μηνά Ναούσης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το Σάββατο 3 Οκτωβρίου, εορτή του Αγίου Διονυσίου του Αρεοπαγίτου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό του Αγίου Μηνά Ναούσης.

Κατά τη διάρκεια της θείας Λειτουργίας τέλεσε την εις πρεσβύτερο χειροτονία του Διακόνου Παναγιώτη Διαμάντη, από την ηρωική πόλη της Νάουσας, εγγάμου με ένα τέκνο, πτυχιούχου της Σχολής Γεωπονίας Βόλου και φοιτητή της Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Τινές δέ ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ ἐπίστευσαν, ἐν οἷς καί Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης».

Μέ ἕναν ἀπολογισμό τοῦ κηρύγματος τοῦ πρωτοκορυφαίου ἀποστόλου Παύλου στόν Ἄρειο Πάγο καταλήγει τό σημερινό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα, γραμμένο ἀπό τόν θεοκίνητο κάλαμο τοῦ ἱεροῦ συγγραφέως τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων, τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

Πολλοί ἦταν ἐκεῖνοι πού ἤκουσαν τό κήρυγμά του, ἄλλοι ἀπό περιέργεια καί ἄλλοι ἀπό ἐνδιαφέρον, ἄλλοι μέ καλή διάθεση καί ἄλλοι ἀναζητώντας προφάσεις νά τόν κατηγορήσουν ἢ νά τόν χλευάσουν. Τί ἄραγε θά ἔλεγε; Ποιός ἦταν ὁ νέος Θεός πού εὐαγγελιζόταν;

Ὁ σπόρος τοῦ Εὐαγγελικοῦ λόγου ἔπεσε στίς ψυχές τῶν ἀκροατῶν τοῦ ἀποστόλου Παύλου, καί ὅπως περιγράφει ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας στήν παραβολή τοῦ Σπορέως, ἄλλος ἔπεσε σέ πετρῶδες ἔδαφος, ἄλλος ἔπεσε ἀνάμεσα στά ἀγκάθια, ἄλλος ὅμως ἔπεσε στή γῇ τήν ἀγαθή καί φύτρωσε καί ἔδωσε «καρπὸν ἑκατονταπλασίονα».

Ἀνάμεσα σέ αὐτούς πού ἡ ψυχὴ τους ἦταν γῇ ἀγαθή, ἦταν ὁ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, ἕνας ἐπιφανὴς Ἀθηναῖος, ἕνας διακεκριμένος νομικός, πού μαζί μέ ἄλλους πίστευσαν στό κήρυγμα τοῦ ἀποστόλου Παύλου καί παρέμειναν κοντά του.

«Τινές δέ ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ ἐπίστευσαν, ἐν οἷς καί Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης».

Πίστευσε ὁ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης καί κάποιοι ἄλλοι, ἄνδρες καί γυναῖκες, σέ ὅσα εἶπε γιά τόν Χριστό ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος, χωρίς νά δώσει σημασία τί ἔκαναν οἱ ὑπόλοιποι ἢ ποιὰ συνέπεια θά μπορούσε νά ἔχει ἡ πίστη αὐτὴ στή ζωὴ του.

Πίστευσε στό κήρυγμα τοῦ ἀποστόλου καί θέλησε νά μάθει κοντά του περισσότερο γιά τόν Θεό πού εὐαγγελιζόταν ὁ ἄγνωστος κήρυκας ἀπὸ τὴν Ταρσό, ὅσο καί ἐάν σέ κάποιους φαινόταν περίεργα.

Πίστευσε στόν Χριστό καί τόν ἀκολούθησε στή ζωή του, γιά νά γίνει καί ὁ ἴδιος κήρυκας τοῦ λόγου του, γιά νά γίνει ἐπίσκοπος Ἀθηνῶν καί γιά νά ἀξιωθεῖ νά μαρτυρήσει γι' αὐτή τήν πίστη.

Ἡ πίστη του ἀπό τήν πρώτη στιγμή δέν ἦταν ἐπιπόλαιη καί ἐπιφανειακή. Ἦταν σταθερή καί ἀκλόνητη. Γι' αὐτό καί ὁ ἱερός εὐαγγελιστής Λουκᾶς σημειώνει: «κολληθέντες αὐτῷ ἐπίστευσαν».

Ταυτίσθηκε ὁ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης μέ τόν πρωτοκορυφαῖο ἀπόστολο Παῦλο καί ταυτίσθηκε καί μέ τόν Χριστό, ὥστε τίποτε πλέον νά μήν μπορεῖ νά τόν χωρίσει ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, οὔτε ἡ ζωή οὔτε ὁ θάνατος. Καί χάρις σ' αὐτή τήν ἔνωση μέ τόν Χριστό ἀξιώθηκε νά ἀπολαύσει οὐρανίων δωρεῶν.

Αὐτή ἡ ἔνωση μέ τόν Χριστό θά πρέπει νά εἶναι καί γιά σένα, πού ἴστασαι σήμερα γιά δεύτερη φορά ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ Βήματος καί περιμένεις νά λάβεις τή θεία χάρι, τήν «τά ἀσθενῇ θεραπεύουσα καί τά ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα», καί νά ἐνδυθεῖς διά τῶν χειρῶν τοῦ Ἐπισκόπου σου τόν δεύτερο βαθμό τῆς ἱερωσύνης, ὁ σκοπός καί ὁ στόχος τῆς ζωῆς καί τῆς διακονίας σου.

«Ἐκολλήθης αὐτῷ» ἀπό τήν ἐφηβική σου ἡλικία μέ τήν πίστη καί τή μυστηριακή ζωή. Ἐργάσθηκες στό γεώργιο τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, συμβάλλοντας καί ἐσύ

μέ τόν λόγο σου, μέ τό ἔργο σου, μέ τό παράδειγμά σου, καί ἄλλοι νέοι νά συνδεθοῦν μέ τόν Χριστό διά τῆς πίστεως. Καί ὁ Χριστός σέ ἀξίωσε, ἀνταποκρινόμενος στόν πόθο τῆς ψυχῆς σου, νά γίνεις διάκονός του, γιά νά εὐρίσκεσαι ὅπου εἶναι καί Ἐκεῖνος καί νά τόν ὑπηρετεῖς.

Καί σήμερα θά σέ ἀξιώσει νά λάβεις μία ἀκόμη μεγαλύτερη τιμή. Θά σέ ἀξιώσει νά εἶσαι στό ἐξῆς οἰκονόμος τῶν μυστηρίων του. Θά σέ ἀξιώσει νά ἀγγίζεις τό Σῶμα του καί τό Αἷμα του καί νά τό μεταδίδεις στούς ἀνθρώπους. Θά σέ ἀξιώσει νά τούς μεταδίδεις τή θεία χάρη πού θά λάβεις καί σύ σέ λίγο. Θά σέ ἀξιώσει νά κηρύττεις τόν λόγο του, ὥστε νά ἐλκύεις τούς ἀδελφούς σου, τίς ψυχές πού θά σοῦ ἐμπιστευθεῖ ἡ Ἐκκλησία, κοντά του.

Ἡ τιμὴ αὐτὴ πού σοῦ κάνει ὁ Χριστὸς δίδοντας σου διὰ τοῦ Ἐπισκόπου σου τὸν δεύτερο βαθμὸ τῆς ἱερωσύνης, εἶναι, ὅπως γνωρίζεις, μεγάλη καὶ ὑψηλή. Καί γιὰ νὰ ἀνταποκριθεῖς σέ αὐτήν, χρειάζεται νὰ ἀγωνίζεσαι καὶ νὰ προσπαθεῖς διαρκῶς νὰ εἶσαι ἔνωμένος μέ τόν Χριστό. Νά τόν φέρεις μέσα σου, νὰ πορεύεσαι ἀκολουθώντας τον, νὰ εἶναι αὐτός πού θά ὁδηγεῖ τὰ βήματά σου, νὰ εἶναι αὐτός τοῦ ὁποίου θά ἀκολουθεῖς μέ πιστότητα τό θέλημα καὶ τίς ἐντολές. Διότι μόνο μέ τὴν ὑπακοή στὸν Χριστό καὶ στὴν Ἐκκλησία, μόνο μέ τὴν ταπείνωση καὶ τὸν διαρκῆ ἀγώνα γιὰ νὰ ζεῖς ἔνωμένος μέ τόν Χριστό, θά μπορέσεις νὰ ἀνταποκριθεῖς στὴν ὑψηλὴ ἀποστολὴ καὶ στὴ μεγάλη τιμὴ πού σοῦ κάνει ὁ Χριστός.

Στὴ νέα σου αὐτὴ ζωὴ καὶ διακονία θά σέ συνοδεύουν καὶ θά σέ στηρίζουν πάντοτε, ὅπως καὶ μέχρι σήμερα, οἱ πατρικὲς μου εὐχές, ἀλλὰ καὶ οἱ εὐχές τοῦ πνευματικοῦ σου πατρός, ὅλων τῶν πατέρων, τῶν συμμετεχόντων στὴ σημερινή χαρά σου, τῆς εὐλαβοῦς συζύγου καὶ τῶν οἰκείων σου, καὶ ὅσων σέ γνωρίζουν καὶ σέ ἀγαποῦν, καὶ εὐχομαι νὰ διακονήσεις εὐόρκως καὶ νὰ εὐαρεστήσεις τὸν Θεό, ὅπως ὁ ἐορταζόμενος σήμερα ἅγιος ἱερομάρτυς Διονύσιος, διὰ πρεσβειῶν καὶ τοῦ ἁγίου Μηνᾶ, στὸν ναό τοῦ ὁποίου παιδιόθεν διακόνησες.

